

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 13CoP/156/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6725200723
Dátum vydania rozhodnutia: 17. 09. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ján Burik
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2025:6725200723.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jána Burika a členov senátu JUDr. Márie Dubcovej a JUDr. Miriam Štillovej, vo veci starostlivosti o maloletú A. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom u matky, v konaní zastúpenú kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Zvolen, dieťa rodičov: otca C. B., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom D. E., F. C. XXX/XXX, zastúpeného JUDr. Ľubomírom Ivanom, advokátom, so sídlom vo Zvolene, Námestie SNP 41 a matky C. G. H., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom I., J. XXXX/X, zastúpenej MÉSZÁROS BARIAKOVÁ advokátska kancelária s.r.o., so sídlom Zvolen, P. O. Hviezdoslava 344/23, IČO: 52 488 047, v konaní o návrhu otca na úpravu styku s maloletou dcérou, na odvolanie otca proti rozsudku Okresného súdu Zvolen č.k. 8P/52/2025-61 zo dňa 15. apríla 2025, takto

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu potvrdzuje.

Žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom Okresný súd Zvolen zamietol návrh otca, ktorým sa domáhal zmeny úpravy styku, ktorý bol pôvodne upravený rozsudkom Okresného súdu Zvolen č.k. 10P/24/2022-108 zo dňa 20.06.2022, ktorým bola schválená rodičovská dohoda rodičov.

Svoje rozhodnutie odôvodnil ust. § 26 Zákona o rodine, keď konštatoval, že od posledného rozhodovania o úprave styku otca s maloletou nedošlo k takej zmene pomerov, ktorá by odôvodňovala zmenu pôvodného rozhodnutia o úprave styku. Poukázal na to, že v súčasnosti síce platí úprava styku otca s maloletým dieťaťom v rozsahu, akým bola stanovená rozsudkom Okresného súdu Zvolen č.k. 10P/24/2022-108 zo dňa 20.06.2022, avšak naposledy bolo o úprave styku rozhodované rozsudkom Okresného súdu Zvolen č.k. 8P/76/2022-827 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Banskej Bystrici (správne malo byť Krajského súdu v Žiline) č.k. 14CoP/142/2024-950, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 06.12.2024, pričom dovtedy sa styk realizoval v zmysle neodkladného opatrenia vydaného Krajským súdom v Banskej Bystrici v rámci konania č.k. 11CoP/37/2022-160 zo dňa 10.11.2022. Z uvedeného teda vyplynulo, že úprava styku až do 06.12.2024, kedy sa stal právoplatným predmetný rozsudok Krajského súdu v Žiline, sa styk realizoval v celkom inom a oveľa užšom rozsahu, ako bol stanovený predmetným rozsudkom č.k. 10P/24/2022-108. Na základe týchto skutočností podľa súdu prvej inštancie teda neobstojí tvrdenie právneho zástupcu otca, že by nebolo rozhodované o styku viac ako dva roky, a preto podľa neho uplynula dosť dlhá doba, aby došlo k zmene pomerov. Zároveň súd prvej inštancie poukázal na to, že každé konanie o úprave styku, bez ohľadu na jeho výsledok, je konaním o úprave styku, kde súd skúma skutočnosti rozhodujúce v čase rozhodovania. Prakticky až dňom 06.12.2024 sa začal realizovať styk určený rozsudkom tamojšieho súdu č.k. 10P/24/2022-108 zo dňa 20.06.2022.

Pri rozhodovaní o nároku na náhradu trov prvoinštančného konania súd vychádzal z ust. § 52 CMP a nepriznal žiadnemu z účastníkov nárok na náhradu trov prvoinštančného konania.

2. Proti tomuto rozsudku podal odvolanie v zákonom stanovenej lehote prostredníctvom svojho právneho zástupcu otec maloletého dieťaťa. Žiadal napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie zmeniť, jeho návrhu na zmenu úpravy styku s maloletou dcérou v celom rozsahu vyhovieť, alternatívne napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie zrušiť a vec mu vrátiť na ďalšie konanie dôvodiac tým, že súd prvej inštancie sa náležite nevysporiadal s tvrdeniami, ktoré mu boli doložené v priebehu konania. Odôvodnenie súdneho rozhodnutia považoval za nedostatočné, keďže nedáva odpovede na podstatné otázky, s ktorými sa bolo nutné pri rozhodovaní vo veci riadne vysporiadať. Súd prvej inštancie síce vyčerpávajúcym spôsobom popísal vzniknutý skutkový stav, avšak nedostatočne svoje rozhodnutie odôvodnil, kedy skutočný obsah odôvodnenia svojho rozhodnutia zhrnul na niečo vyše jednu stranu. Mal za to, že maloletá je vo veku, kedy je už možné rozšíriť styk otca s maloletým dieťaťom na takú úroveň, akú požaduje. Pozná dokonca prípad, kedy trojročné dieťa chodí k svojmu rodičovi každý víkend od piatku do nedele, a preto má za to, že aj maloletá A. by uvedené mohla zvládnuť. Od posledného obdobia prešla dlhá doba a dokonca nastala aj zmena okolností, nakoľko maloletá začala navštevovať predškolské zariadenie, a teda styk nie je možné vykonávať v bežnom týždni. Samotná matka v podanom odvolaní voči rozsudku č.k. 8P/76/2022-87 zo dňa 10.04.2024 uviedla, že počas týždňa v stanovenom čase nevykonáva styk, preto sa tu naskytuje otázka, ako ho má vykonávať, keď maloletá v stanovenom čase sa nachádza v materskej škole. Osobitne zdôraznil, že aj keď zmena pomerov existovala v čase rozhodovania súdu rozsudkom č.k. 8P/76/2022-827 zo dňa 10.04.2024, okresný súd sa podľa jeho názoru zmenenými skutočnosťami pri úprave styku nezaoberal, lebo posudzoval iba návrh matky maloletej na „redukciu“ času jeho styku s maloletou a jeho návrhom na zverenie do striedavej osobnej starostlivosti. Otázkou vykonateľnosti a vhodnosti úpravy styku sa v konaní prakticky nezaoberal. Tiež nie je správnym tvrdenie názoru súdu prvej inštancie, že chce nelogicky upraviť styk s maloletou od štvrtku 07:30 do piatku 17:00 hod., teda v čase, kedy je maloletá stále v predškolskom zariadení, lebo táto skutočnosť spočíva v tom, že maloletú ráno v jej bydlisku prevezme od matky, zavezie ju do škôlky, pričom poobede nie je obmedzovaný časom, že ju musí vrátiť a môže si ju vyzdvihnúť a tráviť s ňou čas a následne ju v piatok odviezť opätovne do škôlky.

3. Matka vo svojom vyjadrení prostredníctvom právnej zástupkyne žiadala napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny potvrdiť. Poukazovala na to, že otec podal návrh na zmenu úpravy výkonu rodičovských práv a povinností k maloletej A. necelé tri mesiace od ostatného rozhodovania Krajského súdu v Žiline vo veci úpravy práv a povinností k maloletej A.. Vo veci úpravy práv a povinností rodičov k maloletej A. právoplatne súd rozhodol na konci roka 2024, a to rozsudkom Okresného súdu Zvolen č.k. 8P/76/2022-827 zo dňa 10.04.2024 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Žiline č.k. 14CoP/142/2024-950 zo dňa 31.10.2024, ktoré rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť dňa 06.12.2024. Za dôležité považovala uviesť to, že od právoplatnosti vyššie uvedeného rozhodnutia, t.j. od konca obdobia roku 2024 sa styk začal fakticky realizovať na základe pôvodného rozsudku, ktorým bola schválená dohoda. Za obdobie posledných dvoch rokov do decembra 2024 sa styk otca s maloletou realizoval v zmysle uznesenia Krajského súdu v Banskej Bystrici č.k. 11CoP/37/2022-160 zo dňa 10.11.2022, a to v oveľa užšom rozsahu, ako je to v súčasnosti upravené právoplatným rozhodnutím. Pokiaľ by Krajský súd v Žiline považoval za potrebné zmeniť pôvodné rozhodnutie o úprave styku otca s maloletou dcérou, mohol tak urobiť pri rozhodovaní v čase vydania rozhodnutia č.k. 14CoP/142/2024-950 dňa 31.10.2024, prihliadajúc na najlepší záujem dieťaťa. Otec vo svojom návrhu zo dňa 03.03.2025 na ostatnom pojednávaní pred prvoinštančným súdom ani vo svojom odvolaní nijakým spôsobom nepreukázal, že od posledného právoplatného rozhodnutia, t.j. od 06.12.2024 došlo k takej podstatnej zmene pomerov, ktorá by odôvodňovala zmenu rozhodnutia o výkone rodičovských práv a povinností. Nielen podľa názoru matky, ale aj podľa názoru kolízneho opatrovníka a okresného súdu od poslednej úpravy nedošlo k takej zmene pomerov, ktorá by odôvodňovala zmenu rozhodnutia o úprave styku.

4. Kolízny opatrovník sa k podanému odvolaniu nevyjadril.

5. Otec vo svojom vyjadrení k vyjadreniu matky zotrval na svojom písomne podanom odvolaní, ako aj na dôvodoch v ňom uvedených. Mal za to, že od poslednej úpravy nastala zmena pomerov, najmä v súvislosti s tým, že maloletá navštevuje predškolské zariadenie. Úloha otca v živote dieťaťa je rovnako nezastupiteľná a nevyhnutná ako úloha matky, pričom otec zohráva kľúčovú úlohu pri formovaní emocionálneho, sociálneho a hodnotového vývinu dieťaťa. Za zmenu pomerov možno označiť i vyšší vek maloletého dieťaťa, keď do veku troch rokov života bolo väčšinou naviazané na matku, a teda

styk s druhým rodičom prebiehal za matkinej prítomnosti, prípadne v menej intenzívnych intervaloch, no vzhľadom na vyšší vek dieťaťa, jeho menšiu pripútanosť k preferenčnému rodičovi, napríklad i z dôvodu návštevy predškolských zariadení, kde dieťa nadobudlo samostatnosť, je možné styk s druhým rodičom rozšíriť. Základom pre zmenu pôvodného rozhodnutia súdu je, že od pôvodnej úpravy práv a povinností došlo k takej podstatnej zmene pomerov, ktorá vyžaduje a umožňuje zmenu pôvodnej úpravy, samozrejme pri zohľadnení najlepšieho záujmu maloletého dieťaťa. Podľa jeho názoru sú absolútne irelevantné tvrdenia matky, že by si maloletú chcel k sebe pripútať skrz domáce zvieratko, v tomto prípade psíka, aby táto u neho prespávala. Zvieratko maloletej zadovážil, nakoľko si ho priala a snaží sa ju viesť k zodpovednosti zaň, keď sa nachádza u neho, ale nijakým spôsobom jej nedáva pocit viny, keď sa o zvieratko starať nemôže. Aj zo samotného šetrenia v priebehu konania vyplynulo, že je vhodné, aby maloletá trávila s otcom viac času, pričom samotný úrad vyjadril, že podaný návrh je dôvodný a v najlepšom záujme maloletej.

Záverom poukázal na to, že komunikácia s matkou maloletej sa omnoho zlepšila po tom, ako si vysporiadali vzájomné práva a povinnosti týkajúce sa ich spoločného bytu. Matka ho informuje o všetkých zdravotných problémoch a zraneniach dieťaťa, v dôsledku toho, že maloletá už povie priamo sama, čo sa jej stalo a ako sa jej to stalo. Zlepšenie nastalo aj v tom, že matka maloletej nie vždy o 17:00 hod. je doma a nemá problém, aby maloletú doniesol aj neskôr, častokrát aj po 19:30 hod a o maloletú je vždy náležite postarané a čas s ňou sa snaží využiť najviac ako sa dá. Vidieť, že samotná matka prijala skutočnosť, že v prípade, že nie je k dispozícii, nemusí maloletú nechávať u starých rodičov, ale môže aj otec plnohodnotne vykonávať štatút rodiča v čase, keď sa matke nedá.

6. Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, preskúmal vec v rozsahu mu danom ust. § 65, § 66 CMP a bez nariadenia pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario v spojení s ust. § 219 ods. 1, 3 CSP) napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny podľa ust. § 387 ods. 1 CSP potvrdil.

7. Podľa ust. § 26 Zákona o rodine, ak sa zmenia pomery, súd môže aj bez návrhu zmeniť rozhodnutie o výkone rodičovských práv a povinností alebo dohodu o výkone rodičovských práv a povinností.

8. Rozhodnutie súdu o výkone rodičovských práv a povinností (či už v poručenskom konaní alebo ako súčasť rozsudku o rozvode manželstva rodičov dieťaťa) musí vždy vychádzať z právneho stavu v okamihu jeho vyhlásenia (§ 217 ods. 1 CSP). Keďže však rozhodnutie o výkone rodičovských práv a povinností nie je rozhodnutím, ktoré zanikne splnením jednorazovej povinnosti, musí zákon umožniť, aby bolo toto rozhodnutie zmeniteľné do budúcnosti, ak sa podstatným spôsobom zmenia okolnosti, z ktorých vychádzal pri vyhlásení rozsudku. Možnosť zmeniť právoplatné súdne rozhodnutie je výnimkou z pravidla občianskeho práva procesného a umožňuje zmeniť rozsudky aj bez návrhu, ak sa súd dozvie, že sa podstatným spôsobom zmenili okolnosti, z ktorých vychádzalo pôvodné rozhodnutie. Súd rozhodujúci o novej – zmenenej úprave výkonu rodičovských práv a povinností je povinný porovnať pomery, ktoré tu existovali v čase predchádzajúceho rozhodnutia s pomermi, ktoré existujú medzi účastníkmi v čase novej úpravy, pričom už v žiadnom prípade nie je oprávnený skúmať vecnú správnosť pôvodného právoplatného a vykonateľného rozsudku, lebo v takomto prípade by sa jednalo o neprípustnú reparáciu právoplatného a vykonateľného rozhodnutia.

9. Vychádzajúc z citovaného zákonného ustanovenia súd prvej inštancie postupoval správne, keď na základe návrhu otca skúmal, či od posledného rozhodnutia o úprave styku otca s maloletou dcérou došlo medzi účastníkmi k takej zmene pomerov, ktorá odôvodňuje zmenu právoplatného a vykonateľného rozhodnutia. V tomto smere vykonal vo veci i dostatočné dokazovanie a vyvodil z neho správny záver, keď návrh otca na zmenu úpravy styku s maloletou A. zamietol.

10. Z vykonaného dokazovania pred súdom prvej inštancie mal i odvolací súd preukázané, že v súčasnej dobe je styk otca upravený právoplatným a vykonateľným rozsudkom Okresného súdu Zvolen č.k. 10P/24/2022-108 zo dňa 20.06.2022, kedy bola schválená dohoda rodičov pri úprave styku otca s maloletou. Rozsudkom Okresného súdu Zvolen č.k. 8P/76/2022-827 zo dňa 10.04.2024 bol zamietnutý návrh matky na zmenu úpravy styku, ktorým sa domáhala úpravy styku otca s maloletým dieťaťom len za jej prítomnosti, ako i protinávrh otca, ktorým sa domáhal rozšírenia úpravy styku s maloletou dcérou, pričom súd prvej inštancie v odôvodnení okrem iného poukázal na to, že styk otca sa prakticky doposiaľ realizoval len na základe rozhodnutia Krajského súdu v Banskej Bystrici o neodkladnom opatrení (uznesením sp.zn. 11CoP/37/2022), kedy bol zúžený styk otca s maloletým oproti schválenej rodičovskej dohode. Úprava rozsudkom Okresného súdu Zvolen č.k. 10P/24/2022-108 zo dňa 20.06.2022 je

teda prakticky rozšírením úpravy styku a nebol dôvod vyhovieť návrhu ani jedného z rodičov. Na základe odvolania matky Krajský súd v Žiline rozsudkom č.k. 14CoP/142/2024-950, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 06.12.2024, rozsudok okresného súdu potvrdil, pričom sa stotožnil so závermi súdu prvej inštancie a nestotožnil s názorom kolíznej opatrovníčky, v zmysle ktorej by styk mal byť upravený spôsobom, ako navrhoval otec (odsek 36. odôvodnenia).

11. Vychádzajúc z vyššie uvedených skutočností potom nemožno súhlasiť s názorom otca, podľa ktorého naposledy o úprave styku s maloletou A. bolo rozhodované rozhodnutím Okresného súdu Zvolen zo dňa 20.06.2022 (rozsudok č.k. 10P/24/2022-108) tak, ako to napokon správne konštatuje i súd prvej inštancie v odseku 21. odôvodnenia napadnutého rozsudku.

12. Tak, ako je tu už i vyššie uvedené, súdu rozhodujúcemu o novej - zmenenej úprave výkonu rodičovských práv a povinností neprislúcha hodnotiť vecnú správnosť predchádzajúceho súdneho rozhodnutia, lebo v takomto prípade by sa jednalo o neprípustnú reparáciu právoplatného a vykonateľného rozhodnutia.

V konaní o úpravu výkonu rodičovských práv a povinností súd nie je viazaný návrhmi rodičov, a preto i odvolací súd – Krajský súd v Žiline na základe odvolania matky v konaní sp.zn. 14CoP/142/2024 skúmal rozsah úpravy styku otca s maloletou A. v súlade so záujmom maloletého dieťaťa a prihliadajúc na všetky, v tom čase existujúce skutočnosti (maloletá už v tom čase navštevovala predškolské zariadenie).

Súd prvej inštancie pri rozhodovaní na všetky tieto skutočnosti správne prihliadol, keď konštatoval, že od posledného rozhodovania k žiadnej podstatnej zmene pomerov medzi účastníkmi nedošlo, a preto odvolací súd jeho rozhodnutie ako vecne správne potvrdil.

13. Nemožno ale ponechať bez povšimnutia i vyjadrenie otca v poslednom podaní odvolaciemu súdu, v zmysle ktorého došlo medzi rodičmi čiastočne k zlepšeniu komunikácie, čo je potrebné považovať za pozitívne. Rozhodnutie súdu je vždy krajným riešením, nemôže reagovať na všetky skutočnosti, ktoré vyvstanú v budúcnosti, a preto by malo byť v záujme rodičov vždy dospieť k dohode v záujme zabezpečenia zdravého vývoja maloletého dieťaťa. Rodičia už v minulosti vedeli pred súdom uzavrieť dohodu, a preto by si mali vyjsť vzájomne v ústrety i vo vzťahu k maloletému dieťaťu. Konflikt medzi rodičmi nepochybne zle vplýva na zdravý vývoj dieťaťa, čo nemôže byť v záujme obidvoch rodičov. Spôsob riešenia vzájomných konfliktov prostredníctvom maloletého dieťaťa nikdy nielen že nevedie k vyriešeniu vzájomných konfliktov, ale má nepriaznivý vplyv na postoj maloletého dieťaťa k rodičom v budúcnosti.

14. O trovách odvolacieho konania súd rozhodol podľa ust. § 52 CMP s použitím ust. § 396 ods. 1 CSP a nepriznal žiadnemu z účastníkov nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

15. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Žiline pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie **n i e j e** prípustné.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona; ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote 2 mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP). V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).